

[Anne Grete Holmsgård]

se. Vi mener, det vil være ønskeligt, at der bliver en mindre tilknytning, således at det bliver lettere for sektorforskningsinstitutionerne at foretage de skøn, der skal foretages inden for miljøforskningen, og at komme frem med standpunkter, der kan være kontroversielle både på den ene og den anden måde.

Det er naturligvis nødvendigt med et samarbejde, men ikke i den grad, det sker i dag. Dette indebærer efter vores mening, at man må operere med ændrede ansættelsesprocedurer. Miljøministeriet har i rapporten fra styringsgruppen vedrørende sektorforskningen udtalt, at man ikke finder det ønskeligt at ændre ansættelsesproceduren, da der i ministeriet findes den nødvendige faglige ekspertise til at bedømme ansøgernes videnskabelige kvalifikationer. Vi har desuden gennem miljøudvalget fået oplyst, at man følger en procedure, hvor interne ansøgere prioriteres.

Uanset at en sådan fremgangsmåde er forståelig set med medarbejdernes øjne, finder vi, det er nødvendigt at ændre ansættelsesproceduren, men ikke således, at den bliver identisk med den, man anvender på universiteterne i dag. Den er efter vores mening ikke direkte anvendelig. Dels er den langsomme, dels er den ikke helt anvendelig, fordi der er forskel på de øvrige opgaver, man varetager i sektorforskningsinstitutionerne, og dem, man varetager på universiteterne. Der er forskel på, om man også skal levere undervisning, eller om man sideløbende med forskningen skal lave udredningsarbejde, visse administrative opgaver og lignende forhold.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg ser positivt frem til den redegørelse, ministeren vil komme med til forskningsudvalget. Jeg kunne forstå på ministeren, at han var indstillet på, at der skal gives et bud på, hvorledes man sikrer en basisbevilling. Jeg er ikke sikker på, at jeg er helt enig i ministerens definition af en basisbevilling, men vi finder i hvert tilfælde, det er særdeles vigtigt, at man sikrer en ordentlig grundbevilling til den langsigtede forskning af hensyn til, at vi også ønsker, at sektorforskningen skal være af høj kvalitet.

Estrup (RV):

Jeg synes, det var et klart signal, undervisningsministeren gav om en kompliceret problemstilling, og det vil jeg gerne takke for. Det synes jeg er vigtigt, når vi går videre med at forsøge at løse de ting, der er behov for på dette område.

Det var en klar påpegning af et behov for større ensartethed, en erkendelse af, at der var betydelige forskelle, og det var en klar påpegning af behovet for at sikre forskningens kvalitet, det, der er det centrale i spørgsmålet. Der er ingen tvivl om, at med 40 institutter med meget forskellige styrelsesforhold og forskelle på andre områder kan det blive svært at sige ting, som er generelt dækkende, og det synes jeg vi må tage højde for i det videre arbejde på dette område.

Sektorforskningen har i de forløbne år været genstand for megen debat, og jeg synes, man fornemmer, at der er tale om et område, som ikke har helt den samme historiske tradition som universiteter og højere læreanstalter i øvrigt, ligesom det i højere grad er præget af nye og måske mindre klare opgaveformuleringer og andre styrelsesformer. Det giver naturligvis anledning til nogen uro internt på nogle af institutterne og selvfølgelig også eksternt i relation til ministeriets styrelser og til offentligheden og skaber dermed en del debat.

Vi har set problemerne meget tydeligt omkring ansættelsesprocedurerne, nogle sager på Socialforskningsinstituttet, som har skabt en del debat. Vi har set problemet omkring uafhængigheden for institutterne, spørgsmålet, om institutterne kunne tillade sig at være opsøgende i deres arbejde, og ikke mindst på miljøministerens område har dette været et problem. Det har også været et problem at sikre kvaliteten i den forstand, at man også kunne få en evaluering af kvaliteten, og igen har miljøministeren jo været inde i debatten.

Jeg vil pege på, at der har været lidt uklarhed omkring retten til den frie formidling af forskningsresultaterne, ikke så meget publiceringen, måske mere retten til at debattere resultaterne. Det har ind imellem voldt problemer.

Endelig kan man som det sidste pege på, at der nogle steder har været en tendens til en bureaukratisering af forholdene omkring sektorinstitutterne i relation til at give uklare ansvarsfordelinger, men også til at skabe vanskelige og lange beslutningsveje.